

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.935/2012/5.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
KIRÁLY UTCA 10.	
POSTAZÁRKA	
Dátum: 2012-08-08	
PELVÁNYIV.....
MELLEKLETKÖZTÖK.....
FOLAJSTRÓMSZÁM	
UTÓIRÁDÓ	22645/12

A Fővárosi Ítéltábla dr. Jaczkovits Zita ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Sólyom utca 12. fszt. 1.) által képviselt Orosz Mihály Zoltán () felperesnek, dr. Tordai Csaba ügyvéd (1025 Budapest, Csalán út 27.) által képviselt atlatsz.hu Szerkesztősége (1084 Budapest, Déri Miksa utca 10.) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. augusztus 28. napján meghozott, 19.P.22.645/2012/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 22.500 forint +áfa perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 36.00 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alaptörvény Alapvetése B) cikkének (1) bekezdését, a Szabadság és Felelősség fejezet IX. cikk (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény

(Smtv.) 4. § (1), (3) bekezdéseit, 10. §-át, 12. § (1) bekezdését, 14. § (1) bekezdését, 16. §-át, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikk 1., 2. pontjait, az 1976. évi 8. tvr-rel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikk 1., 2., 3. bekezdéseit, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 85. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (5) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 163. § (1)-(3) bekezdéseit, 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalásait, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte a felperes kereseti kérelmét. A rendelkezésre álló bírósági határozatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a valóságnak megfelelően számolt be a felperest érintő büntetőeljárás menetéről és a levont következtetései sem voltak jogsértőek. A Legfelsőbb Bíróság határozatából is megállapítható volt, hogy ez a bírói fórum is arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás tárgyává tett cselekmény kapcsolatos volt a felperes polgármesteri minőségével, és azt is megállapította, hogy ténybelileg a felperes elkövette a magánlaksértés szabálysértését. A határozat kitért arra is, hogy az eljáró ügyészség eljárási hibát vétett, amikor az eljárásban szereplő másik terhelt vonatkozásában nem állapított meg tényállást. Nem volt ezért jogellenes az alperesi cikknek azon megállapítása, hogy a felperes elmarasztalása jogerősen azért nem történt meg, mert az ügyészség hibázott a vádirat elkészítésénél.

Megállapította azt is, hogy az alperes írása beszámolt arról, hogy a Legfelsőbb Bíróság jogi álláspontja szerint a felperessel szemben az eljárást megszüntették. Jogi véleménynek és értékelésnek minősítette azt, hogy az alperes arról tájékoztatott, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntéséig bekövetkezett időszakban jogi értelemben fennállt-e a felperes polgármesteri tisztsége vagy sem.

Az elégtételadás iránti igénnyel kapcsolatosan rámutatott arra, hogy sajtó-helyreigazítási per keretében az általános személyiségi jogi perben érvényesíthető elégtételadás igénylésére nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a helyreigazító közlemény utolsó mondatának mellőzésével az alperes helyreigazításra kötelezését.

Álláspontja szerint az alperesi sajtótermék közléseivel valótlan tényt állított, illetőleg valóságot hamis színben tüntetett fel. A megjelentek alkalmasak az olvasóközönség megtévesztésére és vele szembeni negatív értékítélet kialakítására. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az alperesi közlések nem véleménynyilvánításnak, hanem tényállításnak minősülnek.

A sérelmezett közlés nyelvtani megfogalmazásából is az derül ki, hogy az nem a szerző által levont következtetés, vagy személyes vélemény, hanem kifejezett tényállítás. A személyes vélemény egy meghatározott személy általi értékítélet kifejezését jelenti, ugyanakkor a szóban forgó cikk részletben a szerző egyáltalán nem használ olyan kifejezéseket, amelyekből kiderülne az olvasó számára, hogy a leírtak az újságíró álláspontját, vagy

értékítéletét tükröznék.

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárás során hozott határozata alapján a felperes nem tekinthető olyan személynek, akinek büntetőjogi felelősségét jogerősen megállapították volna. Ebből következően pedig a polgármesteri tisztsége nem szűnt meg, az 2005. augusztus 14-e óta megszakítás nélkül fennáll.

Tudomásul vette az elsőfokú bíróság álláspontját az elégtételadással összefüggésben, ezért a helyreigazító közlemény ezen részére vonatkozó kérelmétől elállt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljes egészében feltárta és abból helyes jogi következtetést vont le. Hivatkozott arra, hogy a kifogásolt cikkben a büntetőeljárás valamennyi szakaszáról tényszerűen tájékoztatott, ezért ebben a tekintetben helyreigazításnak nem lehet helye. Nem lehet azonban a sajtó-helyreigazítási pernek tárgya, az 1994. évi LXIV törvény 2. § (1) bekezdésének i) pontja alkalmazásának minősítése, mert ez kizárólag közigazgatási jogi véleményként értékelhető.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat teljes körűen ismertette ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy az alperes tényszerűen tájékoztatott a felperessel szemben folyt eljárás menetéről, és annak eredményéről mind a felperes, mind a felperessel együtt az eljárásban szereplő személyek büntetőjogi felelősségének megállapításával kapcsolatosan. Az alperesi írásból teljesen egyértelműen kiderül, hogy a felperes büntetőjogi elmarasztalása a felülvizsgálati eredményeképpen jogerősen nem történt meg. Ugyanakkor jogszerű és tényszerű volt annak felvetése, hogy amíg a felperesre kedvezőtlen jogerős büntetőhatározatot a felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság nem módosította, olyan jogi helyzet állt fenn, melyre tekintettel a felperes polgármesteri tisztsége a jogszabályból következő módon automatikusan szűnt volna meg.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság által meghozott határozat helybenhagyta a Nyíregyházi Városi Bíróság ítéletét, ezért a felperessel és társaival szemben jogerős határozat született. Az 1994. évi LXIV törvény 2. § (1) bekezdésének i) pontja szerint, a polgármester e tisztsége megszűnik, a polgármesternek a tisztségével összefüggő büncselekménye miatt, a büntetőjogi felelősség jogerős megállapításával, az ítélet jogerőre emelkedésének a napjával. E jogszabály szerint, minden külön intézkedés nélkül, a törvény erejénél fogva szűnik meg a tisztség a jogerős határozat meghozatalával. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a Legfelsőbb Bíróság összefüggést látott a felperesi cselekmény és a polgármesteri tisztsége között. Mindezekre tekintettel nem volt minden alap nélküli az a véleményként kifejtett következtetés, hogy a felperes nem tölthette be a polgármesteri tisztséget 2009. november 3. napja, a másodfokú

bíróság határozathozatala után. Ez az időben korábbi esemény független a felülvizsgálati eljárás eredményétől, mert a tisztség elvesztése a jogerős büntetőhatározat következménye. Az alperes beszámolt a felülvizsgálati eljárás eredményéről is, mely szerint a jogerős ítéletet a Legfelsőbb Bíróság megsemmisítette, ezért nem volt olyan mozzanata az eljárásnak, melyről az alperes ne a tényeknek megfelelően tájékoztatott volna.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-ának utaló szabálya, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles viselni az alperes másodfokú perköltségét, amely az alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíja.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2012. december 4.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

